

Ο Αθλητισμός στην αρχαία Ελλάδα

Ο αθλητισμός είναι ένας κοινωνικός θεσμός ο οποίος χαρακτηρίζει τη δεδομένη κοινωνία και τον πολιτισμό της.

Για παράδειγμα στην Αρχαία Ελλάδα, ο αθλητισμός στην Αθήνα θεωρούνταν κοινωνικό και πολιτισμικό αγαθό και είχε παιδαγωγικό χαρακτήρα ενώ αντίθετα στην Σπάρτη ο αθλητισμός χρησιμοποιούνταν για την στρατιωτική εκπαίδευση.

Μερικά από τα πιο γνωστά αγωνίσματα ήταν ο ιππόδρομος, ο δρόμος, το άλμα, ο δίσκος, το ακόντιο, η πάλη, το πένταθλο, το παγκράτιο και άλλα.

Οι αθλητικοί χώροι που λειτουργούσαν ήταν το Στάδιο, το Γυμνάσιο και ο Ιππόδρομος, τους οποίους συναντάμε όχι μόνον στα μεγάλα ιερά αλλά και στις περισσότερες ελληνικές πόλεις.

Από αυτούς ο σημαντικότερος χώρος ήταν το Γυμνάσιο.

Εκεί πραγματοποιούνταν η εκγύμναση των αθλητών αλλά και η προετοιμασία των εφήβων για τη στρατιωτική τους θητεία.

Αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα κάθε ελληνικής πόλης και γρήγορα εξελίχθηκε σε χώρο γενικότερης μόρφωσης και καλλιέργειας πνευματικών και ηθικών αξιών, όπου συγκεντρώνονταν καλλιτέχνες, φιλόσοφοι και ρήτορες.

Τα Ολύμπια ήταν η δημοφιλέστερη αθλητική γιορτή των αρχαίων Ελλήνων με κέντρο την Ολυμπία.

Το 776 π. Χ. , διεξάγονται οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες της αρχαιότητας, θεσμός που κράτησε 1170 χρόνια μέχρι το 393 μ. Χ. που καταργήθηκαν ως ειδωλολατρική τελετή από το βυζαντινό αυτοκράτορα Θεοδόσιο Α΄.

Αρχικά, στους Ολυμπιακούς Αγώνες είχαν δικαίωμα συμμετοχής μόνο ελεύθεροι Έλληνες πολίτες. Αργότερα, με την επικράτηση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, απέκτησαν δικαίωμα συμμετοχής όλοι οι πολίτες της αυτοκρατορίας.

Οι Αγώνες διεξάγονταν κάθε 4 χρόνια, στην πρώτη πανσέληνο μετά το θερινό ηλιοστάσιο.

Η πρώτη και τελευταία μέρα των γιορτών ήταν αφιερωμένη αποκλειστικά στις Θυσίες και τις ιεροπραξίες.

Την προηγούμενη μέρα από την έναρξη των αγώνων, γινόταν η επίσημη τελετή της ορκωμοσίας των αθλητών μαζί με τους γονείς και τους γυμναστές τους, μπροστά στο άγαλμα του Ορκίου Διός.

Αφού θυσίαζαν έναν αγριόχοιρο, ορκίζονταν ότι θα ακολουθήσουν τους κανονισμούς και θα αγωνιστούν με τιμότητα.

Η έναρξη των αγώνων γινόταν μόλις οι Ελλανοδίκες, που ήταν ντυμένοι με πορφύρα και εστεμμένοι με δάφνη, ελάμβαναν τη θέση τους, ενώ το έπαθλο των νικητών ήταν στεφάνι από ελιά (κότινος).

Αρχικά οι αγώνες κρατούσαν μία μόνο μέρα, αλλά όσο πλήθαιναν τα αθλήματα, μεγάλωνε και η διάρκεια διεξαγωγής τους, φτάνοντας τις πέντε μέρες.

Για όσο κρατούσαν οι Αγώνες, οι αρχαίοι Έλληνες υπάκουαν στον κανόνα της Ιερής Εκεχειρίας, που σήμαινε διακοπή στις εχθροπραξίες και απαγόρευση εκτέλεσης της θανατικής καταδίκης.

Αρχικά η Ιερή Εκεχειρία είχε διάρκεια ενός μήνα, και αργότερα έφτασε τους τρεις.